

Korkunç Doğum Günü 2

— ösquee · 24 Haziran 2012

Ortalık daha da çekilmez bir hal almadan polis arabası ve ambulans belirdi kapıda. Sesleri gelmeye öncesinden başlamıştı zaten. Zerda da sarıldı kız kardeşine sınıksız. Ve kulağına yalnızca şunları fısıldadı polis arabasına doğru giderken ' Aynada gördüğün yüzden başka sakın kimseye güvenme! Ve seni herşeyden çok seviyorum bunu sakın unutma ! '

İki polisten biri Zerda ' nın kollarından tutarken, diğeri daha dakikalar önce on sekizine girdiği şu gününde, kana bulanmış ellerine kelepçeyi takıvermişti bile.Onların görevi buydu, ilk bakışta görünen suçluyu yakalamak ! Onu dinlemek, soru sormak ve savunmak avukatının, ortaya koyulan delillerle ve insiyatifiyle, Zerda ' nında mahkemedeki duruşuyla yargılayacak ve hüküm verecek kişide hakimdi ! Sonrası da savcı da tabi !

Asıl görevi üstlenen kim peki ? Tabiki Zerda ' nın ailesi. Onu anlayabilmek, affedebilmek, üzülme ve genç yaşta hapisaneyeye düşerse evlatları içerdeyken ona iyi bakmak elinden geldiğince, sık sık görüşlere gitmek, yokluklarını hissettirmemek ve içerden çıktığında elaleme laf anlatmak, onlardan gelen laflara boyun bükme ya da onları susturmak. Yani kısacası seçimler yapmak !

Zerda ' nın öfkeli bıçak darbeleriyle yere yığılan adamı ambulans görevlileri araca taşıdılar. Yaşayıp yaşamadığını kimse bilmiyordu doğum günündeki kişilerden ki zaten neden bıçaklandığı hakkında da kimsenin bir fikri yoktu üstelik ! Acıyan gözlerle bakmaktan ve arkasından ' Yazık adama, öldü mü acaba ? ' diye üzülme başka birşey gelmiyordu kimsenin elinden.

Zerda polis arabasıyla karakola götürülürken, Ferda ağlayan gözlerle olduğu yere yığıldı oracıkta. Çok seviyordu ablasını, belki onu doğuran annesi Fatma Hanım ve bu yaşa getiren Zeki Bey ' den bile çok seviyordu. Canıydı, kanydı, ablasıydı...Ne yedikleri ayrı giderdi, ne içtikleri. Derslerine yardım eden ablasıydı, derdi olduğunda koştığı kişi ablasıydı, ağlasa ablası, gülse yine ablasıydı yanında olan...Kanı çekiliyordu, dayanamıyordu bu acıya, nasıl? neden? sorularına cevaplar aramak bir yana bundan sonra onsuz ne yapacağını düşünüyordu sadece ve ablası orda nasıl yapacaktı ? Yalnız, karanlık, soğuk, kötü insanlar içinde, özgürlüğü kısıtlanmış on sekizinde ne yapardı !

Arkadaşlarının yardımlarıyla eli yüzü yıkanan Ferda, bir nebze kendine geldikten sonra, önce eve gitti kuzeni Mehmet ' le beraber. Mehmet ' te şaşkınlık içindeydi erkek olmasa boşalmıştı yaşlar gözlerinden çoktan. Ferda ' nın elini sıkıca tutmuş evdekilere nasıl söyleyeceklerini düşünüyorlardı.

Düşündükleri kadar zor olmadı nitekim. Ferda eve adımını atar atmaz, olay anındaki gibi feryadı bası verdi ve atlayıverdi anacığının boynuna. Fatma Hanım ' a soru sorma fırsatı vermeden de hayretler

içinde kalan kadının hayretini acıya dönüştürüverdi. ' Ablam anne ablam ! Ablam birini bıçakladı defalarca, her yeri kanadı adamın, her yer kan gölüne dönüştü, götürdüler ablamıda ' babasına döndü sonra ' Koş baba nolur koş ! kurtar ablamı, bişeyler yap ne olursun ! '

Hıçkırıklarını tutamıyordu Ferda. Babası, annesi şaşkınlık, acı içinde kaldı fakat ana baba olmanın gücüyle yıkılmadılar. ' Dur kızım dur ' diyebildi ikiside Ferda ' ya sarılarak, ağlaşarak, dayanamayarak.

Mehmet' in de yaşlar dökülüverdi gözlerinden. Bu gecelik bir kenara bıraktı erkekliği, ' Zerda, Zerda ' diye söylenebildi sessizce dökülürken yaşlar gözünden.Apar topa çıktılar evden Zerda ' yı bekletmek istemezler gibi.

Ferda ve Mehmet 'i getiren taksi hazırda zaten kapıda. Binip neden sonra vardılar karakola. Sorguya çekilmiş fakat hiç konuşmamıştı Zerda ve ağlamaktan gözleri şişmişti adeta. Ailesinin geldiğini görünce daha bir arttı ağlaması, bakışları düştü önüne, boynunu büktü, ezildi, büzüldü. Ne sevinebildi onları gördüğüne, ne koşup gidebildi yanlarına, öylece kalakaldı yerinde.

Canı en sıkkin olduğu zamanlarda, en kötü olduğu durumlarda yalnız annesine anlatırdı Zerda. İlk annesi görüşmek istedi bu yüzden ve izin aldı polisten. Önce öptü, kokusunu içine çekti kızının, bir daha koklayamayacakmış gibi, derin derin, tekrar tekrar ! Sonra sordu çok zorlukla, başı önünde duruyordu Zerda ' Kimdi kızım o adam ! Neden yaptın bunu annem? Neden kıydın kendine de, o adama da ? Kimdi kızım o adam, söyle kuzum, yavrum, de annene bitanem ! '

İkisininde hıçkırıklarıyla boğuluyordu karakol. Neden sonra toplar gibi oldu kendini Zerda ve ' O 'ydu anne ! Bundan 13-14 sene evvelinde ki o adamdı, bana kıyan, psikolojimi bozan, o an yüzünü net hatırlayamadığım, bana ne yaptığını bilmediğim, hafızamın bir kenarında hatta geceleri kabuslarımda hep var olan, beni uykularımdan alıkoyan, o adamdı işte '

Anlamadı annesi, hiç bir anlam veremedi bu sözlerine Zerda ' nın. Bir an delirmiş alacağını düşündü kızının. Neden sonra hatırlattı Zerda ' 13-14 sene önce anne ' diye yineleyerek.' Pınar ve ben mahallede gezerken, sonra yine böyle bir karakolda ! '

Ne çok yıllar geçmişti üstünden unutmuştu Fatma Hanım çoktan emindi eşi Zeki Bey' de unutmuştu. Tek unutmayan hatta kendini bilmeye başladığından beridir her gece o adamın içinde olduğu kabuslarla, kan ter içinde uyanıp, geceleri sesiz ve yalnız ağlayan yalnız Zerda ' ydı ! Ve böyle bir günde karşısına çıkacağını hiç tahmin etmiyordu ! En mutlu günü olacaktı bugün onun olmadı ! Zaten insanın aklına gelmeyen başına gelmezmiymiş ! Akıllarına gelmeyen başlarına gelmişti işte Zerda ve ailesinin !

4-5 yaşlarındaydı Zerda o zamanlar.Çocukluğunun en güzel dönemindeydi belki de. Komşu kızı

Pınar ' dı en sevdiği arkadaşı. Onunla evcilik oynar, onunla kavga eder yine onunla paylaşırdı sütünü, çitosunu. Hatta çitostan çıkan arabaları bile biriktirdiği halde.

Tek arkadaşı değildi ama en sevdiğiydi ! Mezarlık yanında bir evde oturuyorlardı Zerda ve ailesi. Ferda da küçüktü henüz. Güneşli bir yaz sabahı yine oyunlar oynamaya çıkmışlardı kapı önüne. Zerda sıkılmıştı artık kapı önünde oynamaktan ve merakta ediyordu yukarı mahallenin çocuklarının oynadığı oyunları.

Pınar ' la iş birliği yapıp gizlice kaçtılar üst mahalleye, bağırsalar sesleri duyulurdu zaten ! Üst mahallede mezarlık yanındı, merdivenlerin sonunda, mahallenin başında yorgun düştü küçük bedenleri. Oturup biraz soluklanmak istediler ki hemen yanbaşılarındaki evin kapısı açılıverdi. Güler yüzlü bir adam belirdi kapıda ve yaklaştı yanlarına. Pınar ayaklandı aniden korkarak ve ' otur otur ' dedi adam. Pıstı Pınar da bir anda ve oturdu yerine. Çikolata uzattı adam ve almadı iki arkadaş. Anneleri hep tembihlerdi çünkü ' yabancıardan birşey almayın sakın ! ' diye sıkı sıkıya !

Diğer taktiği uyguladı adam ' Gelin çizgi film izleyelim ' dedi ve kandırıverdi Zerdacığı. ' Pınar hadi gel dinlenelim, hemde izleyelim he ? ' dedi ama Pınar gelmedi ! Adam ikna olduğunu farketmişti gibi içeri doğru yürütmeye başlamıştı bile Zerda ' yı. Pınar ne gitme diyebildi Zerda' ya, ne bişey söyleyebildi adama ! Oturduğu yerde kaldı korkarak ne olduğunu, ne olacağını anlamaya çalışarak çocuk aklıyla. Pınar' a baktı ' bırakma beni' der gibi Zerda, ama içeride buldu kendini bir anda.

Ne televizyon vardı oturduğu oda da Zerda' nın ne de çizgi film. Anlamıştı bişeylerin yolunda gitmediğini, kapıya yönelir gibi oldu ki aralık olan kapı kilitlendi üzerine. Tekrar koltuğa oturduğunda Zerda' yı bir bardak suyla geldi içeri adam! ' Çizgi film abi! ' diyecek oldu Zerda ama ' sus! ' dedi adam ve kapattı ağzını kocaman eliyle.' Oyun oynayacağız sadece, sesini çıkarma sakın ' dedi. Öylece dikti kahve gözlerini Zerda tavana. Neler olduğunu hala anlamıyordu. Adam üstündeydi Zerda' nın ve küçük bedeninde hareket ediyordu. Hem de annesinin ' nerde kuşu kızımın ' dediğinde minicik eliyle sakladığı yerde. Soymamıştıda Zerda 'yı yanlış bişey yokmuydu yoksa? Yoksa Zerda anlatamazdı nasılsa kimselere diye, olaki anlatmaya çalışırsa çocuk dilinde, ' çıkardı mı elbiselerini ' diye soran olursa ' hayır ' demesiyle kurtulurum düşüncesi vardı belki de !

Bir çekseydi adam elini Zerda ' nın ağzından. ' İn üstümden, çok ağırsın abi, nasıl taşıyayım ben seni, böyle oyun mu olur ya? ! Zaten çizgi film de izletmedin ' diyecekti ama neler yaşadığını, o güler yüzlü abinin nasıl şahsiyetsiz bir yaratık olduğunu çok sonraları anlayacaktı Zerda. Herkes unuttuğunda yarım yamalak anlattıklarını, çok sonraları, yalnız o hatırlayacak ve yalnızca o boğuşacaktı net hatırlayamadığı o suratla !

Pınar ağlayan gözlerle dışarda bekliyordu onu ama o çıktığında, o evden yalnızca annesine koştu

ve artık Pınar 'ı görmek istemiyordu. Zerda hiç yalnız bırakmamışken onu bu zamana dek, Pınar bir aksilik olduğunu anladığı halde yalnız bırakmıştı onu o adamla ! Ağlayarak koştu eve, arkasına bakmadan Pınarda cesaret edemedi koştu kendi evine. Sonra karakola gidildi. Adam karakola alındı ve hiçbir şey olmamış gibi serbest bırakıldı !!!

Ve bir daha o mahalleye çıkılmadı ki zaten kısa zaman sonra da taşınıldı mahalleden. Ne Pınar kaldı geriye ne de o adam !

Biraz rahatlamıştı sanki annesine söylemekle Zerda ! Annesi duramıyordu bu kez ağlamaktan. Teselli etmeye gelmişti Fatma Hanım evladını, çıkarıcaz seni merak etme güzel gözlüm, canım kızım demeye ! Şimdi Zerda teselli ediyordu annesini ' Merak etme anne pişman değilim ! İçerde de bakarım başımın çaresine, ağlama sen dayanamam nolur yapma bak ! ' diye.

Zerda ' nın gözünde canlanan o gün, annesinin Zerda 'dan dinlediği o yarım yamalak, ağlayarak anlattığı o hikaye ve Zeki Bey 'in duvara attığı yumruk ! Ve adamla ilgili hatırladıkları tek şey ismi Gültekin! Evet o iğrenç çocuk tacirinin adı Gültekin idi ! Zerda' nın uykularını kaçırın, hep ya bir gün karşıma çıkarsa ne yaparım diye korkutan, erkek gibi büyümesine Pınar gibi bir arkadaş bir daha asla edinmemesine yada edinmek istememesine sebep hep Gültekin idi! Ana kızın gözünde canlanan, geçmişinden geriye kalanlardı ki bunlar polisin ' adam ölmüş Zeki Bey ! ' demesiyle irkildiler !

Zerda hazırlamıştı zaten kendini ! Tekrar sese kulak verdiler ki oda neydi ? Polis ' Cemal Bey ölmüş ' diyordu ! ' Ne Cemal' i ya, ne Cemal' i ' diye tekrar ağlamaya başladı Zerda! Olamaz ! diyordu, ' oydu, eminim anne! masum birini öldürmedim ben ! ' Öldürdüğüne yanmıyordu içi, hapis yatacağına da ama masum birini öldürmüş olmakta neyin nesiydi şimdi ! Herkes şoktaydı !

Belki masum birini öldürmüştü Zerda, ufak bir ihtimalle ama kim bilir belki de Gültekin ve hayat, yeni bir oyun oynamıştı Zerda 'ya ! Ve belki de çocuk taciri kendine seçtiği yeni kurbanları bu isimle kirletiyordur kimbilir. Kimbilir belki de gerçekten bir anlık benzetmeyle, cinnet geçirip öldürmüştü masum birini Zerda kim bilir Allah bilir !

----SON----